

Finansministeren: Jeg maa først bede det høitærede Thing om Undskyldning for, at jeg først saa seent er bleven opmærksom paa den praktiske Nødvendighed af dette Endringsforslag, saa at det ikke er kommet frem i rette Tid. Jeg har nemlig oprindelig, ligesom de ærede Forslagsstillere, anseet det for at være af en blot formel Betydning, hvilken af de paagjældende Benævnelser man vilde optage i de nævnte Paragrapher, men er ved nærmere at gienemgaae Loven bleven opmærksom paa, at det dog tillige har en ikke uvæsentlig praktisk Betydning. Det er nemlig nu saaledes, at ikke alle de underordnede Officierer i Soldfaget ere Soldbetjente eller Soldassistent, hvilken af Delene man vil; det er derimod to forskjellige Classer, mellem hvilke der for Dieblirket findes den væsentlige Forskjel Sted, at Soldassistent-Classen er bedre aflagt, staaer paa et høiere Trin i Embedsskalaen, end Soldbetjent-Classen. Nu har det med Lovforslagets Bestemmelse om Alderstillæggene været Meningen, at alle de, som for Tiden ere Soldassistent, naturligvis fortrinnsvis skulde have Afgang til Dyrkning i Alderstillæggene fremfor de nuværende Soldbetjente, der først efter denne Lovs Udkomme maatte blive Soldassistent. I det Dieblirk, Loven vedtages saaledes, som den oprindelig er kommet fra Regjeringen og Landstinget, følger dette ligefrem af dens Bestemmelse, idet det hedder, at Alderstillæggene rette sig efter Bedkommendes Tjenestetid i hver Klasse, og det er da en Selsølg, at den Soldbetjent, som først bliver Soldassistent efter Lovens Udkomme, er yngre Soldassistent end den, der var det førend Lovens udkom. Naar man derimod uden nogen nærmere Bestemmelse sætter „Soldbetjent“ istedetfor „Soldassistent“, bliver Følgen ligefrem den, at de, som hidtil kun have været Soldbetjente, ville komme til at concurrere, uagtet denne deres hidtidige Ansættelse som Soldbetjente, lige med de hidtilværende Soldassistent, som allerede staae paa et høiere Trin og have en høiere Gage. Følgen heraf vil blive, hvad der aldeles ikke er tilstgivet ved Loven og formeentlig heller ikke har været de ærede Forslagsstilleres Mening, at den Soldbetjent, som i dette Dieblirk staaer paa 200

Rbd., som, for at tage et Exempel, maaskee en Soldbetjent i Skagen, hvis han befindes at være stiftet til at gaae over til at blive Soldassistent, ikke alene vil opnaae den ved Lovens tilstgittede Gage-Forbedring af 2 à 300 Rbd., men endvidere, hvad der meget let kan skee, hvis han har en ældre Ansættelsesdag som Soldbetjent, end de af Hans Majestæt ansatte Soldassistent i Kjøbenhavn, faae et Alderstillæg, som i Genhold til Planen skulde tilfalde een af disse sidstnævnte Soldassistent. Denne Irregularitet kan der ifølge Lovens Ord ikke vel bødes paa, hvis Loven maatte blive vedtaget i den Stikfelse, hvori den sidste Gang her er bleven vedtaget, og Regjeringen maatte da, naar man ikke vil gaae ind paa det af mig nu stillede Endringsforslag, tage det paa sit Ansvar, mod Lovens Ord at følge det, som maa ansees for at være Lovens sandsynlige Mening, nemlig ikke at gjøre nogen saadan Forandring i de bestaaende Forhold og selvselig heller ikke lade skee saadanne Spring med Hensyn til Alderstillægenes Fordeling, som vilde blive en Følge af denne tilsyneladende blotte Navneforandring. Dette har været Grunden for mig til at stille Endringsforslaget; men jeg kan ved samme Leilighed ikke undlade at gjøre opmærksom paa, hvad jeg forøvrigt ellers ikke vilde have fundet Anledning til paa Sagens nuværende Stadium, at det heller ikke i andre Henseender er ligegyldigt, om Benævnelsen „Soldbetjent“ træder istedetfor Benævnelsen „Soldassistent“. Jeg veed ikke, om man just kan sige, at det Ord „Soldbetjent“ er saa overordentlig danst; jeg for mit Bedkommende er meget tilbøielig til at antage det for at være mere tydst end Ordet „Soldassistent“ (Stemmer: Ja!), og det forholder sig virkelig heller ikke ganske saaledes, at Ordet „Soldassistent“ ligefrem er kommet til os fra det Land Schlesvigholstein, som det blev yttret under Sagens foregaaende Behandling. Benævnelsen Soldassistent for den underordnede Klasse af Soldofficierer blev vel først antaget for Hertugdømmernes Bedkommende, da Soldlovgivningen der reformeredes efter dansk Mønster istedetfor Benævnelsen Soldbetjent; men Grunden dertil var ingenlunde den, at Ordet „Soldassistent“ skulde lyde bedre i de